

3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar dėl konstatuotos skirtingos į Europos mokyklas komandiruočių mokytojų, kurių darbo užmokestį garantuoja nacionalinės valdžios institucijos bei Europos mokyklos, kurioje jie dirba, ir Europos bendrijos pareigūnų, kurių darbo užmokestį garantuoja išimtinai Europos bendrija, situacijos ir, atsižvelgiant į minėtuose straipsniuose nurodytus principus bei tai, kad nagrinėjamame statute aiškiai nurodomi Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatai, pateisinama tai, kad perkamajai galiai išlaikyti naudojami skirtingi keitimo kursai?

(¹) OL L 212, 1994, p. 3

2009 m. birželio 4 d. Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Schenker SIA prieš Valsts ieņēmumu dienests

(Byla C-199/09)

(2009/C 193/12)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Schenker SIA

Atsakovas: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudicinis klausimas

Ar 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (¹), 6 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad, pateikus prašymą dėl privalomosios tarifinės informacijos, dėl identiškų prekių, turinčių tokius pačius komercinį pavadinimą ir prekės numerį arba bet koki kitą skiriamąjį ar identifikuojantį požymį, turi būti išduota atitinkama privalomoji tarifinė informacija?

(¹) OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3.

2009 m. gegužės 27 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-249/06 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), buvusi Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), buvusi Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT prieš Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-200/09)

(2009/C 193/13)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama H. Van Vliet ir C. Clyne

Kitos proceso šalys: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), buvusi Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), buvusi Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT ir Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti sprendimo rezoliucinės dalies pirmą punktą;

— atmesti visą ieškinį;

— priteisti iš ieškovių visas apeliacinėje instancijoje Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

PIRMASIS APELIACINIO SKUNDO PAGRINDAS — Vieno ekonominio vieneto sąvokos taikymas nustatant eksporto kainą

Komisija mano, jog Pirmosios instancijos teismas padarė dvi teisės klaidas, konstatavęs, kad „pagal nusistovėjusią teismo praktiką dėl normaliosios vertės nustatymo, tačiau pagal analogiją taikomą ir eksporto kainos apskaičiavimui, gamybos ir pardavimo veiklos pasidalijimas grupės, sudarytos iš teisiškai atskirų bendrovių, viduje, negali pakeisti fakto, kad tai iš tikrųjų yra vienas ekonominis vienetas, tokiu būdu organizuojantis visą veiklą, kurią kitais atvejais vykdo teisiniu požiūriu vienas vienetas“.

Visų pirma Pirmosios instancijos teismas suklydo, nes nepateikė jokių motyvų, kodėl vadinamoji vieno ekonominio vieneto sąvoka (toliau — VEV sąvoka) turi būti pagal analogiją taikoma nustatant eksporto kainą atliekant dempingo skirtumo skaičiavimus.

Antra, Pirmosios instancijos teismas suklydo neatsižvelgęs į ankstesnę Teisingumo Teismo praktiką dėl VEV sąvokos, pavyzdžiui, sprendimuose *Sharp Corporation*, *Minolta Camera*, *Ricoh* ir *Canon II*, kuriuose pastarasis teismas nusprendė priešingai.

ANTRASIS APELIACINIO SKUNDO PAGRINDAS — Įrodinėjimo pareiga ir teisminės kontrolės lygis

Šis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su įrodinėjimo pareiga ir teismo kontrolės lygiu. Komisija mano, kad šiuo atžvilgiu 180-190 sprendimo punktuose Pirmosios instancijos teismas padarė keletą teisės klaidų, nes netaikė tinkamo teisminės kontrolės lygio. Remdamasis sprendimu *Kundan ir Tata*, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, jog po šio sprendimo priėmimo bazinio reglamento 20 straipsnio 10 dalies 1 punktą buvo būtent taip pakeistas, kad būtų galima išspręsti tokias situacijas, kokia yra šioje byloje. Tai aiškiai palieka tam tikrą diskreciją institucijoms. Pirmosios instancijos teismas taikė neteisėną teisinį kriterijų ir taip numatė ypač sunkią įrodinėjimo pareigą institucijoms srityje, kurioje jos paprastai turi plačią diskreciją. Todėl Pirmosios instancijos teismas tinkamai neįrodė, kad institucijų aktuose buvo akivaizdžių vertinimo klaidų.

TREČIASIS APELIACINIO SKUNDO PAGRINDAS — Bazinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmoji pastraipa

Šiame pagrinde ginčijami Pirmosios instancijos teismo sprendimo 193-137 punktai. Iš jų išplaukia, kad jeigu pirmasis ir antrasis apeliacinio skundo pagrindai turi būti laikomi pagrįstais, tada iš paties Pirmosios instancijos teismo argumentų išplauktų, kad jo išvada, pagal kurią institucijos pažeidė 2 straipsnio 10 dalies pirmąją pastraipą, yra teisiniu požiūriu klaidinga.

KETVIRTASIS APELIACINIO SKUNDO PAGRINDAS — Teisė į gynybą

Šis pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo 200-211 punktais. Komisijos manymu, šiuose punktuose Pirmosios instancijos teismas taikė pernelyg griežtą ir todėl nepagrįstą kriterijų dėl ieškovių teisės į gynybą. Apie koregavimo dydį ir su juo susijusius sandorius ieškovės jau žinojo kurį laiką (nuo pirmojo galutinės informacijos dokumento). Be to, atsakydama į ieškovių gavus šį dokumentą pateiktą pastabą, Komisija antrajame galutinės informacijos dokumente patikslino, kad atliekant aptariamą koregavimą ankstesnis rėmimasis 2 straipsnio 9 dalimi kaip teisiniu pagrindu buvo klaidingas. Taigi ieškovės buvo visiškai informuotos apie konkrečias priežastis, paskatinusias Komisiją atlikti šį koregavimą, t. y. ji laikė, kad *Sepco* veikė kaip tarpininkė ieškovių naudai, atlikdama funkcijas, kurios analogiškos komisinių pagrindų dirbančio agento funkcijoms.

Todėl Komisija mano, kad ji ieškovėms pateikė pakankamai informacijos, kad jos galėtų veiksmingai pasinaudoti savo teise į gynybą. Taigi Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą sprendimo 201 punkte leisdamas suprasti, kad galutiniame pranešime šiuo klausimu turėjo būti pateikta daugiau duomenų.

Priešingai nei teigia šis teismas, ieškovėms buvo pranešta apie priežastis, kodėl Komisija ketino pasiūlyti Tarybai atlikti šį koregavimą, t. y. *Sepco* ir ieškovių ryšius turėjo reglamentuoti 2 straipsnio 10 dalies 1 punkto antras sakiny. Be to, Komisijos manymu, jos poziciją patvirtina ankstesnė Teisingumo Teismo praktika (pavyzdžiui, Sprendimas *EFMA*).

Galiausiai, Komisijos nuomone, Pirmosios instancijos teismas sprendimo 209 punkte padarė teisės klaidą, „suplakdamas į vieną“ esminį klausimą, ar teisėta atlikti koregavimą, ir ieškovių teisės į gynybą klausimus. Šis teismas nurodo: „šio sprendimo <...> punktuose buvo įrodyta, kad (atlikusios koregavimą institucijos veikė neteisėtai). Todėl reikia konstatuoti, kad“, nepateikusios galutinių motyvų antrajame galutiniame pranešime, institucijos pažeidė ieškovių teisę į gynybą. Vis dėlto, priešingai nei teigia Pirmosios instancijos teismas, tarp šių dviejų klausimų nėra jokio priežastinio ryšio. Vien aplinkybė, kad šis teismas nusprendė, jog, jo nuomone, koregavimas atliktas neteisėtai, nereiškia, kad buvo pažeista ieškovių teisė į gynybą. Kyla klausimas, ar vykstant administracinei procedūrai institucijos ieškovėms suteikė būtiną informaciją, kad pastarosios galėtų pateikti informaciją. Tai, kad Pirmosios instancijos teismas koregavimą laiko neteisėtu, nereiškia, kad „todėl“ per administracinę procedūrą buvo pažeista ieškovių teisė į gynybą.

KYLA KLAUSIMAS, AR TEISINGUMO TEISMAS GALI PATS SPREŠTI DĖL ŠIŲ APELIACINIO SKUNDO PAGRINDŲ (AR JIS TURI GRAŽINTI BYLĄ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMUI)

Komisijos teigimu, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad pirmiau nurodyti apeliacinio skundo pagrindai yra pagrįsti ir panaikintų ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies pirmą punktą, jis turėtų pakankamai išsamią bylos medžiagą tam, kad galėtų pats spręsti dėl atitinkamų pagrindų (ir juos atmesti). Vis dėlto tai Teisingumo Teismo sritis ir Komisija šiuo klausimu išsamiau pasisakyti neketina.

2009 m. birželio 8 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Flachglas Torgau GmbH prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-204/09)

(2009/C 193/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht